

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1385

гр. София, 06.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **9722** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по искове с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявени от М. О. Л. срещу Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ). С решение № 8221/29.12.2023г. АДФИ е осъдена да заплати на ищеца обезщетение за имуществени вреди в размер на 1000 лв., обезщетение за неимуществени вреди в размер на 100 лв., като претенциите са отхвърлени в частта им над посочените суми до предявения размер съответно 2500лв. и 4350 лв. АДФИ е осъдена и да възстанови на ищеца разноските по делото в размер на 420 лв., а ищецът е осъден да заплати на АДФИ разноски в размер на 100 лв.

В частта относно последните е поискано изменение на решението с молба от процесуалния представител на ответника, постъпила на 12.01.2024г. От страна на ищеца не е постъпило становище по искането.

След като обсъди доводите, изложени в последното и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ, съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съществуващото специално правило изключва приложението на общите такива и съгласно него, възнаграждението на юрисконсулта се определя съобразно Наредбата

за заплащането на правната помощ. Съгласно приложимата в случая разпоредба на чл.24 от посочената наредба, по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Така, предвиденият максимален размер на възнаграждението е около три пъти предвидения минимален такъв. Пропорционално съотнесено, в случая предявените искове не са с цена в особено голям размер и поради това, не могат да бъдат основание за определяне на възнаграждение над средния размер на предвиденото в чл.24 от Наредбата, или 240 лв., за която сума е направено искане в случая от страна на АДФИ. Наред с това, делото не разкрива фактическа или правна сложност, разгледано е в едно открито съдебно заседание и не са налице обстоятелства, годни да обосноват определяне на размер на юрисконсултското възнаграждение над нормативноустановения минимум. В тази връзка следва да се отбележи и, че ЗОДОВ има за цел да уреди отговорността за дейността на администрацията, която цел имплицитно налага и разноските за реализиране на тази отговорност да бъдат възможно най-ниски.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането, направено с молба от 12.01.2024г. от Агенцията за държавна финансова инспекция, за изменение на решение № 8221/29.12.2023г. по адм. д. № 9722/2023г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав, в частта, с която М. О. Л., с ЕГН [ЕГН], е осъден да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата 100 (сто) лева – разноски по делото.

Определението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: